

SLAKTIÐ

Seyðurin er spakur, gløggur og forvitin. Teir ganga regluliga í haganum, so seyðurin kennir røddina á Jákup Paula. Seyðurin kemur rennandi til og væntar sær eitthvørt gott úr posanum.

Tá ið tað útvalda lambið er komið til, trívur Jákup Pauli eftir tí. Fylgið verður kveistrað burtur, meðan Jákup Pauli bindur lambið niður og ber tað yvir á eitt stað, har tað er gott at standa og eitt sindur av lívd fyri tí tráa útsynninginum – hann stakk júst vesturum.

Vindur og regn - Kristmar E. Johannesen, Pól í Skorini og litli Dávur bíða til blóðrunnið er.

Kristmar hevur innvøl og skinn í balju. Longri niðri hómast Pól við hvítum sekki, har krovið og mórurin varliga er lagdur í.

Flett verður á vøllinum.

Løkur er skamt við og teir vaska sær hendurnar áðrenn farið verður til gongu.

